

lig sag, fordi den involverer Danmarks og Grønlands allierede, stormagten USA, men jeg føler også ganske klart, at USA undervejs i denne sag har været til at tale med og faktisk har været ganske villig til at give adgang til oplysninger vedrørende omstændighederne ved etablering af Thulebasen.

Den reelle fokus i hele denne sag bør dog rettes mod de mennesker, det drejer sig om, nemlig inuit – eller polareskimoerne, som man kalder dem hernede – som med meget kort varsel blev tvunget til at fraflytte deres boplads og deres fangstplads. Inuit er trætte af at vente. Mange af dem er gået bort med uforrettet sag, og deres efterkommere har nu mobiliseret sig i en forening, som de kalder Ingidaq, og som betyder noget i retning af en søsætning af en båd eller en issætning af en hundeslæde. De har organiseret sig i et fælles krav om fuld deltagelse i den fremtidige kortlægning af hændelserne. De vil aktivt være med til at fremme bevisførelsen for hændelserne efter 1953. De vil medvirke til at fuldføre arbejdet med erstatningsspørgsmålet for tvangsforflytningen i 1953. De vil være med til at nå frem til en afgørelse af erstatningsspørgsmålet, hvad angår mistede jagtområder.

Man kan med sindsro sige: Hvad er vel mere naturligt end at inddrage de mennesker, som hele Thulesagen dybest set drejer sig om? Det er en sag, som jeg inderligt håber, at vi ikke skal tærskle mere langhalm på, for at sige det på godt dansk, og vi skal slet ikke gøre det hver eneste gang, vi har de store debatter herinde. Igen med hr. Lars Emil Johansens ord i dagens udgave af Jyllands-Posten:

»Det afgørende er, at sagen snart bør finde sin afslutning. Vi i Grønland er enige i denne sag.«

Jeg ankommer til folketingsarbejdet hernede umiddelbart efter det bærende grønlandske regeringsparti Siumuts landsmøde. Mange initiativer på det økonomiske, sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige plan blev nøje drøftet med deltagelse af mange engagerede mennesker fra hele Grønland.

På det udenrigspolitiske område blev i enighed fremsat krav om fuldstændig og fuldgyltig deltagelse i beslutningsprocessen vedrørende alle udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, der på nogen måde vedrører grønlandske interesser. Endvidere blev det fremhævet, at vi sammen med Danmark som medlemmer af NATO har krav på inddragelse i alle spørgsmål, der berører Grønland og grønlænderne.

Spørgsmålet om Grønlands selvstændighed var også på dagsordenen, men der er desværre ikke i dag tid til at gå nærmere ind på de tanker, der nu rører sig i Grønland i den retning. Kun vil jeg afslutningsvis sige, at vi allerede fra hjemmestyrets start i 1979 sagde, at det grønlandske hjemmestyre var et skridt – og et vigtigt skridt – på vejen, og at hele udviklingen af hjemmestyret på godt og ondt er vores læreplads, indimellem på et rimelig højt plan, på vejen mod øget selvstændighed.

Otto Steenholdt (V):

Jeg skal sige til kulturministeren, at for en uges tid siden har jeg fået en henvendelse fra vores landsstyremedlem for kultur og undervisning, som gør mig opmærksom på, at der er problemer med udbetaling af tipsmidler til Grønlands Idræts-Forbund.

Ifølge brevet, som er dateret den 26. august 1996, fra landsstyremedlemmet til den danske kulturminister er der gået to tredjedele af året, uden at Grønlands Idræts-Forbund har fået udbetalt det tilskud, det er berettiget til i henhold til aftalen mellem Kulturministeriet, Grønlands hjemmestyre og Danmarks Idræts-Forbund, og det har stadig ikke fået tilsagn om, hvornår det kan udbetales. Det kan da ikke være rigtigt, at specialforbundene under Grønlands Idræts-Forbund må holdes hen og ikke kan planlægge hverken resten af året eller forårsæsonen 1997. Jeg opfatter det som en forskelsbehandling, at forbundene i Danmark fik udbetalt deres tilskud i november 1995, mens Grønlands Idræts-Forbund endnu ikke i slutningen af august 1996 ved, hvornår dets tilskud bliver udbetalt.

Jeg har også fundet ud af, at skatteministeren er blevet orienteret om problematikken. De to ministre må forklare mig, hvorfor tilskuddet til Grønlands Idræts-Forbund bliver udbetalt i rater, mens dette ikke er tilfældet for det danske forbund. Denne forskelsbehandling kræver en nærmere forklaring fra de to ministre.

Jeg ved, at der kommer et ændringsforslag til loven om lotteri og tips, og i den forbindelse vil jeg opfordre kulturministeren til at orientere landsstyremedlemmet for kultur og undervisning om udkastet til lovændringen i god tid, inden det forelægges Folketinget.

Så vil jeg sige til fiskeriministeren, at fiskerikrigen mellem Island og Grønland trækker i langdrag. For mig at se er det uacceptabelt, at vi her i Norden i året 1996 ikke selv kan finde en